

P7_TA(2011)0026

Pakistan: umor guvernerja province Pandžab Salmana Taserja

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. januarja 2011 o Pakistanu, zlasti o umoru guvernerja Salmana Taserja

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o človekovih pravicah in demokraciji v Pakistanu, zlasti tiste z dne 20. maja 2010¹ ter tistih z dne 12. julija 2007², 25. oktobra 2007³ in 15. novembra 2007⁴,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2010 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu za leto 2009 in politiki EU na tem področju⁵,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 16. novembra 2009 o svobodi veroizpovedi in prepričanja, v katerih je poudaril strateški pomen te svobode in boja proti verski nestrpnosti,
 - ob upoštevanju skupne izjave EU in Pakistana z dne 4. junija 2010, v kateri sta obe strani ponovno poudarili svojo odločenost, da se skupaj lotita reševanja vprašanj o regionalni in svetovni varnosti, spodbujata spoštovanje človekovih pravic, sodelujeta pri nadaljnji krepitvi pakistanske demokratične vlade in institucij,
 - ob upoštevanju izjave svojega predsednika z dne 19. novembra 2010 o smrtni obsodbi Asie Bibi,
 - ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton z dne 4. januarja 2011 o umoru guvernerja Salmana Taserja ter njene izjave z dne 12. novembra 2010 o smrtni kazni v Pakistanu,
 - ob upoštevanju člena 18 Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
 - ob upoštevanju deklaracije Združenih narodov o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja iz leta 1981,
 - ob upoštevanju člena 122(5) svojega poslovnika,
- A. ker je bil Salman Taser, guverner province Pandžab, eden najglasnejših in najvidnejših kritikov pakistanskih zakonov o bogoskrunjenju in njihove zlorabe s strani skupin skrajnežev kot v primeru proti Asii Bibi, kristjanki, ki je bila na podlagi oddelka 295-C pakistanskega kazenskega zakonika obsojena na smrt zaradi bogoskrunjenja,
- B. ker je 4. januarja 2011 Salmana Taserja v Islamabadu umoril eden od članov njegove varnostne straže, Malik Mumtaz Husein Kadri, ki se ni strinjal s Taserjevim nasprotovanjem

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0194.

² UL C 175 E, 10.7.2008, str. 583.

³ UL C 263 E, 16.10.2008, str. 666.

⁴ UL C 282 E, 6.11.2008, str. 434.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0489.

pakistanskim zakonom o bogoskrunjenju,

- C. ker nihče od prisotnih varnostnih stražarjev, ki je bil priča umoru guvernerja Taserja, ni poskušal ustaviti morilca, ker je morilca, ko je stopil pred sodišče, spodbujalo in podpiralo na stotine pravnikov, na tisoče demonstrantov pa je korakalo po ulicah Karačija v znak podpore njegovemu dejanju; ker je vodilni imam domnevno razglasil fatvo proti Sherry Rehman, nekdanji pakistanski ministrici, reformistični političarki in zelo znani novinarki, ter jo razglasil za naslednjo tarčo umora,
- D. ker je po tragičnem dogodku široko zavezništvo duhovščine v državi, ki jo predstavlja Džamate Ale Sunat Pakistan, organizacija zmerne sekte Barelvi, podalo izjavo, v kateri odpušča morilcu in poveljuje njegov umor ter pravi, da se noben musliman ne bi smel udeležiti pogreba, moliti za Salmana Taserja, izraziti obžalovanja ali sočustvovanja zaradi tega dogodka, ter zahtevalo, naj noben musliman ne daruje pogrebnih molitev ter naj noben duhovnik ne opravi pogreba za umorjenega guvernerja,
- E. ker poglavje o temeljnih pravicah pakistanske ustave iz leta 1973 zagotavlja svobodo veroizpovedi in upravljanja verskih institucij (člen 20), enakost vseh državljanov (člen 25) ter legitimne pravice in interese manjšin (člen 26),
- F. ker je 25. decembra 2009 predsednik Asif Ali Zardari ponovil zavezo pakistanske ljudske stranke, da bo podpirala pravico vseh manjšin do enakopravne obravnave z drugimi državljani,
- G. ker zakonske določbe, znane kot zakoni o bogoskrunjenju, uvedene leta 1982 in 1986, spodkopavajo temeljne verske pravice in pravice manjšin, ki jih zagotavlja ustava, zlorabljajo pa jih skupine skrajnežev ter tisti, ki hlepijo po osebnem maščevanju, zaradi njih pa je prišlo do povečanja nasilja proti pripadnikom verskih manjšin ter državljanom, ki si drznejšo dvigniti glas proti krivicam,
- H. ker je velika večina ljudi, obtoženih v skladu z zakoni o bogoskrunjenju, muslimanov, vendar lahko obtožbe proti posameznikom iz manjšinskih ver sprožijo nesorazmerno nasilje proti vsej njihovi skupnosti,
- I. ker je 30. decembra 2010 pakistanska vlada javno prekršila svojo obljubo, da bo revidirala diskriminacijske zakone, ter s politično izjavo obvestila, da nima namena razveljaviti ali spremeniti zakonov o bogoskrunjenju,
- J. ker umor guvernerja Taserja vzbuja zaskrbljenost zaradi varnosti sodnikov, ki obravnavajo primere bogoskrunjenja, saj so sodniki nižjega pakistanskega sodišča že bili deležni pritiskov muslimanskih skrajnežev, pa tudi sodniki višjega sodišča morda neradi izdajajo nepristranske sodbe v primerih verskega preganjanja zaradi strahu pred napadi teroristov in ogrožanja njihovih življenj,
- K. ker se po umoru guvernerja Taserja pripadniki zmernih skupin, verskih manjšin in zagovorniki človekovih pravic počutijo čedalje manj varni,
- L. ker člen 3(5) Pogodbe o Evropski uniji navaja, da sta uveljavljanje demokracije ter spoštovanje človekovih pravic in civilnih svoboščin temeljni načeli in cilja Evropske unije ter skupna osnova za njene odnose s tretjimi državami; ker je spoštovanje človekovih pravic in pravic manjšin pogoj za pomoč EU pri trgovini in razvoju,

1. ostro obsoja okrutni umor Salmana Taserja, guvernerja pakistanske province Pandžab, 4. januarja 2011 na tržnici v Islamabadu, izreka pohvalo njegovemu pogumu in moralni drži v prid verski strpnosti in humanemu ravnanju nemočnih kljub polariziranemu političnemu ozračju ter izraža svoje sožalje družini žrtve in ljudem v Pakistanu;
2. spodbuja pakistanske oblasti, naj temeljito raziščejo vse vidike umora ter naj krivce tega zločina v skladu z zakonom hitro privedejo pred sodnike;
3. ugotavlja, da mnogo skupin, ki zagovarjajo človekove pravice, kritizirajo pomanjkanje podpore pakistanskih voditeljev (političnih ali vojaških) pogumni drži guvernerja Taserja, ter izraža svojo osuplost in veliko zaskrbljenost zaradi velike ljudske podpore (celo med pravniki) verski nestrpnosti in odkriti javni podpori umoru, izraženi v demonstracijah, ter javni podpori morilcu; poziva pakistansko vlado, naj ne dovoli, da bi skrajneži utišali glasove zmernih skupin;
4. je globoko zaskrbljen, ker deli vojaških, sodnih in političnih oblasti tiho ali celo odkrito podpira popuščanje političnim in verskim skrajnežem v Pakistanu;
5. izraža zaskrbljenost, ker je bil morilec guvernerja Taserja v Islamabadu eden od policistov enote, ki je skrbela za njegovo varnost; poziva pakistansko vlado, naj iz svojih varnostnih sil izloči islamske skrajneže in zagotovi, da bodo varnostne sile spoštovale ustavo in pravno državo;
6. izraža svojo podporo vsem ukrepom pakistanske vlade v boju proti širjenju nasilnega ekstremizma;
7. je zaskrbljen, ker pakistanski zakoni o bogoskrunjenju, ki jim je nekdanji guverner Taser nasprotoval, še vedno veljajo za preganjanje verskih skupin, vključno s kristjani, kot je Asia Bibi, mati petih otrok, obsojena na smrt;
8. poziva pakistanske oblasti, naj Asia Bibi takoj izpustijo ter naj sprejmejo ukrepe za zagotovitev varnosti njeni družini, ki se mora skrivati; poziva predsednika Zadarija, naj uporabi svoja ustavna pooblastila za njeno pomilostitev po zaključku pritožbe, vložene v njenem imenu;
9. obžaluje dejstvo, da sta dve največji verski politični stranki v Pakistanu izjavili, da si je Salman Taser zaslužil, da so ga umorili zaradi njegovih stališč, saj to še bolj spodbuja strah in kaže na popuščanje političnemu in verskemu terorizmu in zločinom;
10. je zaskrbljen zaradi možnega kratenja svobode govora v Pakistanu po umoru guvernerja Taserja, vključno z internetom, saj verski privrženci skupine Džamat Ale Sunat Pakistan odkrito izjavljajo, da so "zagovorniki enako krivi kot tisti, ki zakrivijo bogoskrunjenje" ter "da bi se politiki, mediji in drugi morali kaj naučiti od zglednih smrti";
11. pozdravlja dejstvo, da je velik del pakistanskega tiska obsodil umor, ter ugotavlja, da je informacijski pooblaščenec sprejel ukrepe proti nekaterim televizijskim postajam zaradi tega, kako so poročale o dogodku;
12. pozdravlja poziv starejših pakistanskih novinarjev, naj se preveri vloga medijev pri zagotavljanju prostora skrajnim pridigarjem in drugim skrajnežem, ki so odkrito pretili Taserju in drugim javnim osebnostim, ki podobno razmišljajo kot on;

13. izraža globoko zaskrbljenost zaradi zakonov o bogoskrunjenju, ki so lahko v Pakistanu povod za smrtno kazen in se pogosto uporabljajo za izvajanje cenzure, kazenskega pregona, preganjanja in v nekaterih primerih za umor članov političnih, rasnih in verskih manjšin ter omogočajo oblike zlorabe, ki zadevajo ljudi vseh veroizpovedi v Pakistanu;
14. ponovno poziva vlado Pakistana, naj opravi izčrpno revizijo zakonov o bogoskrunjenju in njihovega sedanjega izvajanja, vključno z obvezno smrtno kaznijo ali dosmrtnim zaporom, ki ju določa oddelek 295 C pakistanskega kazenskega zakonika za vse, spoznane za krive skrunjenja preroka Mohameda, da bi se izvedle spremembe;
15. izreka posebno pohvalo prizadevanjem ministra za manjšinske zadeve Šabaza Batija, ki je podal predlog zakona za odpravo smrtne kazni zaradi bogoskrunjenja; pričakuje, da bodo pakistanske oblasti naredile največ, kar se da, za zaščito življenja vseh, ki jim grozijo islamski skrajneži zaradi njihovih posvetnih ali drugačnih stališč, zlasti pravnikov, sodnikov in aktivistov s področja človekovih pravic, ki zagovarjajo pravno državo;
16. pričakuje, da bo vlada v Pakistanu sprejela vse potrebne ukrepe za zagotovitev varnosti vsem sodnikom v Pakistanu, da bodo lahko izpolnjevali svojo ustavno vlogo brez strahu pred ustrahovanjem, nasiljem ali nadlegovanjem;
17. pozitivno ocenjuje dejstvo, da je Pakistan podpisal instrumente za ratifikacijo Mednarodnega pakta Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah in Konvencije proti mučenju; poziva pakistansko vlado, naj umakne zadržke glede teh dveh sporazumov ter naj zagotovi svobodo prepričanja, kot jo določa pakt Združenih narodov, ki zagotavlja zaščito državljanov, da se jim omogoči svobodno opravljanje obredov v svoji veri;
18. poziva pakistansko vlado, naj zagotovi spoštovanje človekovih pravic manjšin, ki so določene v ustavi in Splošni deklaraciji o človekovih pravicah, zlasti v členu 18, ki določa, da "ima vsakdo pravico do svobode misli, vesti in vere";
19. podpira vse pobude za spodbujanje dialoga in vzajemnega spoštovanja med skupnostmi; poziva politične in verske oblasti v Pakistanu, naj spodbujajo strpnost ter ukrepajo proti sovraštvu in nasilnemu ekstremizmu;
20. odločno poziva pakistansko vlado k izvajanju predlaganih reform izobraževalnega sistema ter k regulaciji medres in izvajanju nadzora nad njimi; poziva pakistanske oblasti, naj iz učbenikov, ki jih je odobril oddelek za nacionalni šolski program ministrstva za izobraževanje, odstranijo vso propagando, ki spodbuja sovraštvo, versko nadvlado in koncept razžalitve vere;
21. poziva Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, naj v svoj politični dialog s Pakistanom vključi vprašanje verske strpnosti v družbi, saj je to vprašanje bistveno za dolgoročni boj proti verskemu ekstremizmu;
22. poziva države članice in Komisijo, naj še naprej zagotavljajo finančno podporo organizacijam za človekove pravice in zagovornike človekovih pravic ter pripravijo praktične ukrepe za podporo gibanju civilne družbe v Pakistanu proti zakonom o bogoskrunjenju in drugi diskriminacijski zakonodaji;
23. poziva Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, naj vztraja, da pakistanska vlada

potrdi klavzulo o demokraciji in človekovih pravicah iz sporazuma o sodelovanju med Evropsko unijo in Islamsko republiko Pakistan; poziva Komisijo, naj predstavi poročilo o izvajanju sporazuma o sodelovanju in klavzule o demokraciji in človekovih pravicah;

24. poziva Evropsko službo za zunanje politično delovanje k podpori pakistanske vlade pri oblikovanju njenega ministrstva za človekove pravice ter pri vzpostavljanju pomembne, neodvisne in verodostojne nacionalne komisije za človekove pravice;

25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic ter pakistanski vladi in parlamentu.